

ORIGINAL ARTICLE

Epidemiology of Ovarian Cancer in Sari Imam Khomeini Hospital, Iran 2006-2014

Ghasem Janbabaei¹,
Mojde Sarmadi Kia²,
Maryam Kardan Souraki³,
Mahmood Moosazadeh⁴,
Soghra Khani^{5,6},
Mahbubeh Janbaz⁷

¹ Associate Professor, Department of Hematology and Oncology, Gastrointestinal Cancer Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² MSc Student in Consultation in Midwifery, Student Research Committee, Nasibeh Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ MSc in Consultation in Midwifery, Sexual and Reproductive Health Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Health Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ Assistant Professor, Department of Reproductive Health and Midwifery, Sexual and Reproductive Health Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁶ Diabetes Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁷ Bachelor of Midwifery, Nasibeh Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received April 29, 2018 ; Accepted October 7, 2018)

Abstract

Background and purpose: Ovarian cancer, compared to other gynecologic malignancies, has the highest fatality rate among women. Studying the demographic and epidemiologic characteristics can play an important role on planning and implementation of preventive proceedings and early detection according to geographical location. The aim of this study was to determine the epidemiological characteristics of ovarian cancer in women attending Sari Imam Khomeini Hospital.

Materials and methods: A descriptive study was done in 130 patients selected by census sampling. Data was obtained from the Comprehensive Cancer Center affiliated with Mazandaran University of Medical Sciences using a checklist. Data analysis was done in SPSS V24 using descriptive statistics (frequency, mean, and standard deviation).

Results: Most of the patients aged 41-60 years old. The majority of patients were diagnosed with epithelial ovarian cancer (71%). Also, about 30% were diagnosed at advanced stages (stage IV).

Conclusion: High fatality rate of ovarian cancer and late diagnosis could be prevented by providing women with appropriate trainings on the risk factors and protective factors for ovarian cancer and regular screening programs.

Keywords: ovarian cancer, epidemiology, stage, metastasis

J Mazandaran Univ Med Sci 2018; 28 (166): 151-156 (Persian).

* Corresponding Author: Soghra Khani - Sexual and Reproductive Health Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran (E-mail: s.khani@mazums.ac.ir)

همه گیر شناسی مبتلایان به سرطان تخدمان مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی ساری در دوره زمانی ۱۳۸۵-۱۳۹۳

قاسم جان بابایی^۱

مژده سرمدی کیا^۲

مریم کاردان سورکی^۳

محمد محمود موسی زاده^۴

صفیری خانی^۵

محبوبه جانباز^۶

چکیده

سابقه و هدف: سرطان تخدمان نسبت به سایر بدخیمی‌های ژنیکولوژیک در میان زنان، بالاترین علت کشنده‌گی را به خود اختصاص داده است. بررسی ویژگی‌های جمعیت شناختی و برخی ویژگی‌های اپیدمیولوژیکی می‌تواند نقش مهمی در برنامه‌ریزی و اجرای اقدامات پیشگیرانه بر حسب موقعیت جغرافیایی و تشخیص زود هنگام ایفا کند. لذا این مطالعه با هدف تعیین ویژگی‌های همه گیر شناسی سرطان تخدمان در زنان مبتلای مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی ساری انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی، حجم نمونه ۱۳۰ بیمار برآورد شد که به روش سرشماری وارد مطالعه شدند. منبع دریافت داده‌ها، مرکز جامع سرطان دانشگاه علوم پزشکی مازندران و ابزار گردآوری داده‌ها چک لیست بوده است. داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS ver.24 و آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) مورد آنالیز قرار گرفتند.

یافته‌ها: در این مطالعه بیشتر مبتلایان در گروه سنی ۴۱-۶۰ سال بودند و ۷۱ درصد موارد سرطان تخدمان با منشأ اپیتلیال بوده است. درصد بالایی از موارد گزارش شده (۳۰ درصد) در مرحله‌بندی ۴ (StageIV) قرار گرفتند.

استنتاج: با توجه به میزان کشنده‌گی بالا و نیز مرحله بالای سرطان تخدمان در زمان تشخیص، می‌توان با آموزش به زنان در مورد عوامل خطر و فاکتورهای محافظتی سرطان تخدمان، از وقوع بیماری و مرگ و میر ناشی از آن پیشگیری کرد.

واژه‌های کلیدی: سرطان تخدمان، اپیدمیولوژی، مرحله، متاستاز

مقدمه

سرطان تخدمان ششمین سرطان تشخیص داده شده در میان زنان در جهان، هشتمین سرطان تشخیص داده شده در ایران و نیز دومین سرطان رایج ژنیکولوژیک می‌باشد که بالاترین علت کشنده‌گی را نسبت به سایر

E-mail: s.khani@mazums.ac.ir

مولف مسئول: صفیری خانی-ساری: دانشکده پرستاری مامایی نسبیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۱. دانشیار، گروه خون‌شناسی-آنکولوژی، مرکز تحقیقات سرطان گوارش، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره در مامایی، دانشکده پرستاری مامایی نسبیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. کارشناسی ارشد مشاوره در مامایی، دانشکده پرستاری مامایی نسبیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استادیار، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، پژوهشکده انتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۵. استادیار، گروه بهداشت باروری و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت جنسی و باروری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۶. مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۷. لیسانس مامایی، دانشکده پرستاری مامایی نسبیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۲/۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۷/۲/۲۸ تاریخ تصویب: ۱۳۹۷/۷/۱۵

مواد و روش‌ها

در این مطالعه توصیفی، به بررسی زنان مبتلا به سرطان تخدمان مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی ساری از سال ۱۳۹۴-۱۳۸۷، با هدف تعیین مشخصات همه‌گیرشناسی سرطان تخدمان، پرداخته شد. حجم نمونه شامل ۱۳۰ نفر بیمار بوده که به روش سرشماری وارد مطالعه شدند. منبع دریافت داده‌ها، مرکز جامع سرطان بیمارستان امام خمینی دانشگاه علوم پزشکی مازندران بود. ابزار گردآوری اطلاعات شامل چک لیستی بوده است که حاوی اطلاعات سنی، وضعیت تأهل، وضعیت تحصیلی، سن اولین قاعدگی، سن یائسگی، سابقه شیردهی، وضعیت باروری، شاخص توده بدنی، وضعیت اشتغال، منطقه مسکونی و مرحله‌بندی بیماری بود. پس از کسب مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مازندران برای انجام مطالعه به مرکز ثبت اطلاعات سرطان دانشگاه علوم پزشکی مازندران مراجعه شد و پس از معرفی خود و ارایه توضیحات کافی در رابطه با موضوع مطالعه و کسب موافقت واحد مربوطه، اقدام به مطالعه پرونده‌ها و تکمیل چک لیست‌ها گردید. داده‌ها جهت آنالیز وارد نرم‌افزار SPSS ver.24 شد، و با توجه به نوع مطالعه از آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) استفاده گردید.

یافته‌ها

تعداد بیماران مبتلا به سرطان تخدمان بررسی شده برابر با ۱۳۰ نفر بوده که بیشتر مبتلایان در گروه سنی ۴۱-۶۰ سال بودند. اکثر نمونه‌ها تحصیلات در حد زیر دیپلم داشته و خانه دار بودند. بیش از نیمی از نمونه‌ها سابقه زایمان داشته و سابقه شیردهی را ذکر کردند (جدول شماره ۱).

بیش از ۷۰ درصد از سرطان تخدمان از نوع اپیتلیال و در مرحله ۴ بیماری بودند و بیش از نیمی از موارد متاستاز داشتند. جدول شماره ۲، ویژگی‌های جمعیت مورد مطالعه بر حسب متغیرهای بالینی را نشان می‌دهد.

بدخیمی‌های ژنیکولوژیک به خود اختصاص داده است(۱-۴). میزان موارد جدید این بیماری در آمریکا سالانه ۲۲۲۸۰۰ و میزان مرگ ۱۵۵۰۰ مورد برآورد شده است و سالانه بیش از ۶۵۰۰ مورد تشخیص جدید سرطان تخدمان در انگلستان گزارش می‌گردد که حدود ۴۴۰۰ نفر بر اثر این بیماری جان خود را از دست می‌دهند(۵). اکثر موارد مرگ و میر در بیماران با مراحل پیشرفته بیماری ایجاد می‌شود(۶). سابقه خانوادگی، سن، تعداد حاملگی کم و ناباروری، قاعدگی زودرس، یائسگی دیررس را می‌توان عنوان برخی از عوامل خطر و افزایش پاریته و مصرف قرص‌های ترکیبی پیشگیری از بارداری و اوفورکتومی را به عنوان عوامل محافظتی ابتلا به این سرطان نام برد(۱،۲،۳).

مطالعات مختلف نشان داده‌اند که عوامل جغرافیایی، محیطی، اختلافات نژادی و سبک زندگی از فاکتورهای موثر بر اپیدمیولوژی این بیماری هستند، به طوری که در بررسی‌های صورت گرفته نشان داده شد، کشورهای پیشرفته به ویژه اروپای شمالی و غربی و آمریکا نسبت به آسیا و آفریقا بالاترین شیوع را در سرطان تخدمان دارند(۴،۵،۶). در بررسی اپیدمیولوژیک خادمی و خاصی در استان کرمانشاه میزان بروز سرطان تخدمان در سال ۱۳۸۸، ۲/۶ در صد هزار نفر گزارش شده است(۷). با توجه به این که سرطان تخدمان کشنده‌ترین بدخیمی در بین زنان است، بررسی ویژگی‌های جمعیت شناختی و برخی ویژگی‌های اپیدمیولوژیکی و کلینیکی می‌تواند نقش مهمی در برنامه‌ریزی و اجرای اقدامات پیشگیرانه بر حسب موقعیت جغرافیایی و تشخیص زود هنگام ایفا کند(۸،۹،۱۰). با توجه به جستجوی محقق در پایگاه‌های در دسترس، مطالعات مرتبط منتشر شده در ایران اندک بوده و در حوزه جمعیتی مازندران موردی مشاهده نشده است، لذا این مطالعه با هدف تعیین ویژگی‌های همه‌گیرشناسی سرطان تخدمان در زنان مبتلای مراجعه کننده به مرکز جامع سرطان بیمارستان امام خمینی ساری در سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۴ انجام پذیرفت.

بحث

این مطالعه با هدف تعیین مشخصات همه گیر شناسی سرطان تخدمان، در زنان مبتلای مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی ساری ۱۳۹۴-۱۳۸۷ انجام پذیرفت. بیشتر مبتلایان در گروه سنی ۴۱-۶۰ سال و سرطان تخدمان با منشأ اپیتیال ۷۱ درصد موارد را تشکیل دادند و درصد بالایی از موارد گزارش شده (۳۰ درصد) در مرحله‌بندی ۴ (Stage IV) قرار گرفتند. مطالعه‌ای که در بیرون از انجام شد بیشترین فراوانی نوپالسم‌های دستگاه رئیتال داخلی، افراد در گروه سنی ۴۰-۵۹ سال و در مطالعه عرب و همکاران بیشترین افراد مبتلا به سرطان تخدمان در گروه سنی ۳۰-۵۹ سال بودند (۱۲،۲). نتایج مطالعاتی که در نیجریه، هند و کالیفرنیا انجام شد نیز با یافته‌های مطالعه حاضر همخوانی دارد (۱۵-۱۷). با توجه به این که سرطان تخدمان عمدها یک بیماری شناخته شده در زنان مسن تر بوده و بیش از ۸۰ درصد از تشخیص‌های جدید معمولاً در زنان بالای ۵۰ سال اتفاق می‌افتد، این یافته قابل توجیه می‌باشد (۸).

در مطالعات متعددی سرطان تخدمان با منشأ اپیتیالی و با هیستولوژیک سروزی از انواع رایج آن هستند که با مطالعه حاضر همخوانی دارد (۸،۱۱-۱۵).

بدخیمی‌های اپیتیال تخدمان بر طبق مجتمع بین‌المللی متخصصان زنان و زایمان (FIGO) براساس یافته‌های کشف شده در زمان جراحی تجسسی، به ۴ مرحله تقسیم‌بندی می‌شوند و اقدامات درمانی با توجه به مرحله بیماری تعیین می‌گردد (۱۱). در مطالعه حاضر بیشتر مبتلایان، در مرحله ۴ بیماری بودند که نشان می‌دهد وضعیت تشخیص سرطان تخدمان در وضعیت مناسبی قرار ندارد و بیماری با تأخیر تشخیص داده می‌شود. مطالعه‌ی مروری که در انگلستان انجام شد نشان داد که ۶۰ درصد مبتلایان به بدخیمی تخدمان در مرحله ۳ و ۴ و تقریباً ۳۰ درصد در مرحله ۱ و ۲ بیماری تشخیص داده می‌شوند (۶). همچنین Cress و همکاران در مطالعه خود گزارش کردند که ۶۷ درصد مبتلایان، در مرحله ۳ و ۴ بیماری قرار دارند (۱۷).

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی متغیرهای دموگرافیک و مامایی زنان مبتلا به سرطان تخدمان

متغیر	وضعیت متیوپوز (درصد)
سن مارک (ماگنیک + انحراف میار)	۱۱/۹ ± ۱/۰۴
سن متیوپوز (ماگنیک + انحراف میار)	۴۷/۰ ± ۰/۷۹
گروه سنی (فراوانی)	۲۰ >
۲۱-۳۰	۱
۳۱-۴۰	۱۵
۴۱-۵۰	۱۵
۵۱-۶۰	۲۰
۶۱-۷۰	۱۶
۷۰-<	۲۲
بارور	۲۹/۲
منوروز	۵۷/۱
گزارش نشده	۱۷/۷
سطح تحصیلات (درصد)	۵۲/۳
زیر دبیلم	۸/۵
دبیلم و فوق دبیلم	۳/۱
لیسانس و بالاتر	۳۶/۲
گزارش نشده	۶۷/۷
وضعیت اشتغال (درصد)	۳/۱
خانه دار (بیکار)	۵/۴
داشجو	۲۳/۱
شاغل	۱۱/۵
گزارش نشده	۶۱/۵
وضعیت تأهل (درصد)	۲/۳
متاهل	۹/۲
همسر حدا شده	۱۰/۴
همسر فوت شده	۵۵/۴
گزارش نشده	۴۷/۱
منطقه سکونت (درصد)	۱/۵
شهری	۵/۱
روستایی	۱/۵
گزارش نشده	۶۳/۸
وضعیت باروری (درصد)	۳/۸
سابقه زایمان	۱۹/۹
نایابرور	۱۶/۹
قدمان بارداری	۱۵/۴
گزارش نشده	۳/۸
شانس تولد بدنی (درصد)	۱۸/۵
۲-۱۴/۹	۱۸/۵
۲۵-۴۹/۹	۱۸/۵
۳۰-۳۴/۹	۱-
>۳۵	۴/۶
گزارش نشده (درصد)	۶۲/۳
سابقه نیزیده	۲۲/۳
خبر	۱۰/۴
گزارش نشده	۸۴/۶
سابقه استعمال دخانیات (درصد) خبر	۱۰/۴
گزارش نشده	۳/۸
سابقه مصرف اپوئید (درصد)	۸۰/۸
بله	۱۵/۴
خبر	۱۵/۴
گزارش نشده	۷۳/۱
نوع سرطان	۷/۱
اپیتیال	۲۳/۸
غیر اپیتیال	۲۶/۶
گزارش نشده	۱۱/۵
سرورزی	۱۱/۵
موسینی	۱/۵۳
الدومنزین	۰
سلول روشن	۰
ای بیال مخطط	۲/۳
نقسم نشده	۰/۸
سلول زایا	۲/۲
استرومای طیاب جنسی	۲۱/۶
کارسینوما متابناستیک	۲۶/۲
گزارش نشده	۵۵/۴
وضعیت متابناز	۳۳/۱
مشیت	۱۱/۵
منفی	۱۱/۵
گزارش نشده	۱۱/۵

جدول شماره ۲: ویژگی‌های جمعیت مورد مطالعه بر حسب متغیرهای بالینی

متغیر	مرحله بندی سرطان	درصد
I	II	۲۴/۵
III	۱۷/۷	۱۴/۶
IV	۳۰/۸	۱۱/۵
گزارش نشده		۷۳/۱
نوع سرطان		۷/۱
اپیتیال		۲۳/۸
غیر اپیتیال		۲۶/۶
گزارش نشده		۱۱/۵
سرورزی		۱/۵۳
موسینی		۰
الدومنزین		۰
سلول روشن		۰
ای بیال مخطط		۲/۳
نقسم نشده		۰/۸
سلول زایا		۲/۲
استرومای طیاب جنسی		۲۱/۶
کارسینوما متابناستیک		۲۶/۲
گزارش نشده		۵۵/۴
وضعیت متابناز		۳۳/۱
مشیت		۱۱/۵
منفی		۱۱/۵
گزارش نشده		۱۱/۵

تخدمان از جمله سابقه استفاده از هورمون تراپی، روش پیشگیری از بارداری، نوع تغذیه، شرایط خوش خیم ژنیکولوژی مانند سابقه بیماری‌های خوش خیم رحم، سابقه سندروم تخدمان پلی کیستیک، اندو متريوز و ... اشاره کرد که این محدودیت به ساختار گردآوری داده‌ها بر می‌گردد که از داده‌های موجود استفاده شده است. محدودیت دیگر این مطالعه به ماهیت طراحی آن بر می‌گردد که مطالعه از نوع توصیفی می‌باشد و امکان بررسی روابط علیتی امکان پذیر نمی‌باشد.

مطالعه حاضر نشان داد که بیشتر مبتلایان در گروه سنی ۴۱-۶۰ سال و مرحله ۴ (Stage IV) بیماری با متاستاز مثبت قرار گرفتند که نشان از تشخیص بیماری در مرحله پیشرفتی می‌باشد، در حالی که می‌توان با آموزش به زنان جامعه در مورد علایم (مراجعةه زود هنگام به محض مشاهده علایم)، عوامل خطر و فاکتورهای محافظتی سرطان از وقوع بیماری در مراحل بالاتر پیشگیری کرد. لذا به مدیران استان مازندران پیشنهاد می‌شود برنامه‌هایی جهت کاهش کشنده‌گی سرطان تخدمان (از پیشگیری اولیه تا باز توانی) اجرا نمایند. از سوی دیگر با توجه به عدم دسترسی به داده‌های کافی درباره سرطان تخدمان به محققین، کارشناسان محترم فناوری اطلاعات دانشگاه و مدیران پیشنهاد می‌شود ضمن توجه به کمبود سیستم مناسب ثبت در این باره، نسبت به ایجاد پایگاه داده‌ای کامل جهت اطلاعات مربوط به ثبت انواع سرطان و عوامل مرتبط با آن اقدام نمایند.

در مطالعه نجفی و همکاران در استان فارس نشان داده شد که بیش از ۸۰ درصد از بیماران، متاستاز منفی بودند و این در حالی است که در مطالعه حاضر بیش از نیمی از مبتلایان، متاستاز مثبت بودند که از دلایل احتمالی آن می‌توان به تشخیص بیماری در مراحل بالاتر اشاره کرد(۱۲). با آموزش به زنان در مورد علایم بیماری، عوامل خطر و فاکتورهای محافظتی سرطان تخدمان می‌توان از تشخیص بیماری در مراحل بالاتر و متاستاز به نقاط دور و نزدیک بدن جلوگیری کرد. زیر دلیل بودن میزان تحصیلات در نزدیک به نیمی از نمونه‌های این مطالعه (۴۷/۳ درصد) مؤید نیاز به آموزش زنان با تحصیلات کمتر درباره این موضوع است.

یافته‌ها نشان دادند بیش از نیمی از زنان مبتلا به سرطان تخدمان (۵۵ درصد) در شهر زندگی می‌کردند. بافت تخدمان تحت تأثیر عوامل متنوع محیطی، شغلی و یاتروژنیک قرار می‌گیرد. سرطان تخدمان در شهرهای صنعتی بسیار بیش تر از سایر مناطق است(۱۹).

یافته‌ها نشان دادند بیش از نیمی از زنان مبتلا به سرطان تخدمان (۵۳/۱ درصد) یائسه بوده‌اند. سرطان تخدمان با افزایش سن و نیز یائسگی به ویژه در مراحل اولیه یائسگی ارتباط دارد که ناشی از افزایش گنادوتropین هاست(۲۰). در این مطالعه اکثریت نمونه‌ها (۶۰ درصد) در گروه سنی ۴۰-۶۰ سال قرار داشتند.

از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به کامل نبود داده‌ها برای تعدادی از متغیرها و همچنین بررسی نشدن تعدادی دیگر از عوامل مهم و موثر بر سرطان

References

1. Permuth-Wey J, Sellers TA. Epidemiology of ovarian cancer. Methods Mol Biol 2009; 472: 413-437.
2. Arab M, Khayamzadeh M, Tehranian A, Tabatabaeefar M, Hosseini M, Anbiaee R, et al. Incidence rate of ovarian cancer in Iran in comparison with developed countries. Indian J Cancer 2010;47(3): 322-327.
3. Jemal A, Siegel R, Xu J, Ward E. Cancer statistics, 2010. CA Cancer J Clin 2010; 60(5): 277-300.
4. Siegel R, Naishadham D, Jemal A. Cancer statistics, 2018. CA Cancer J Clin 2018; 63(1): 11-30.

5. Thomson CA, Crane TE, Wertheim BC, Neuhouser ML, Li W, Snetselaar LG, et al. Diet Quality and Survival After Ovarian Cancer: Results From the Women's Health Initiative. *J Natl Cancer Inst* 2014; 106(11): dju314.
6. Dufekas K, Olaitan A. Clinical epidemiology of epithelial ovarian cancer in the UK. *Int J Womens Health* 2014; 6: 537-545.
7. Volland HKM, Rueda OM, Chin S-F, Curtis C, Turashvili G, Shah S, et al. A tumor DNA complex aberration index is an independent predictor of survival in breast and ovarian cancer. *Mol Oncol* 2015; 9(1): 115-127.
8. Zayyan MS, Ahmed SA, Oguntayo AO, Kolawole AO, Olasinde TA. Epidemiology of ovarian cancers in Zaria, Northern Nigeria: a 10-year study. *Int J Womens Health* 2017; 9: 855-860.
9. Ness RB, Cramer DW, Goodman MT, Kjaer SK, Mallin K, Mosgaard BJ, et al. Infertility, fertility drugs, and ovarian cancer: a pooled analysis of case-control studies. *Am J Epidemiol* 2002; 155(3): 217-224.
10. Holschneider CH, Berek JS. Ovarian cancer: epidemiology, biology, and prognostic factors. *Semin Surg Oncol* 2000; 19(1): 3-10.
11. Berek JS. Berek and Novak's Gynecology. 15th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2012.
12. Najafi Zh, Rivaz M, Shokrollahi P, Shamsnia M. Survival rate of women with ovarian cancer in Fars Province, Iran. *HMJ* 2013; 16(6): 459-465 (Persian).
13. Haghghi F, Saadatjoo S, Fanoodi F, Taherian M. The epidemiologic study of the neoplasms in the internal genital system of women referring to pathologic centers in Birjand (1996-2006). *J Birjand Univ Med Sci* 2009; 15(4): 75-83 (Persian).
14. Khedemi N, Khassi K. the study of cancer incidence and cancer registration in kermanshah province between 2009-2010 in women. *Journal of Laboratory and Diagnosis* 2014; 6(24): 32-39 (Persian).
15. Buhari M, Ojo B, Ijaiya M, Aboyeji P. Ovarian cancers in Ilorin ,Nigeria-a review of over 80 cases. *NQJHM* 2005; 15(3): 127-130.
16. Jindal D, Sahasrabhojanee M, Jindal M, D'Souza J. Epidemiology of epithelial ovarian cancer: a tertiary hospital based study in Goa, India. *Int J Reprod Contracept Obstet Gynecol* 2017; 6(6): 2541-2546.
17. Cress RD, Chen YS, Morris CR, Petersen M, Leiserowitz GS. Characteristics of long-term survivors of epithelial ovarian cancer. *Obstet Gynecol* 2015; 126(3): 491-497.
18. Nowak M, Szpakowski M, Malinowski A, Romanowicz H, Wieczorek A, Szpakowski A, et al. Ovarian tumors in the reproductive age group. *Ginekol Pol* 2002; 73(4): 354-358.
19. Mattison D, Thorgeirsson S. Smoking and industrial pollution, and their effects on menopause and ovarian cancer. *Lancet* 1978; 311(8057): 187-188.
20. Cramer DW, Welch WR. Determinants of ovarian cancer risk. II. Inferences regarding pathogenesis. *J Natl Cancer Inst Monogr* 1983; 71(4): 717-721.